

Wersta, silda.

|                                             |            |    |     |
|---------------------------------------------|------------|----|-----|
| Gatfinast                                   | lunni Visa | 24 | 22  |
| Visnast                                     | " Tosna    | 18 | 116 |
| ja Tosnast Moskwa raudteed möda Peterburgi. |            |    |     |

Tule-wanker lipab raud-tee peal kui lind,  
Sõidab Tallinnast Peterburgi linna sind.

## Tinti waat.

Konfistoriumist kituse-auktroni wäärt arwatud firi.

Möda Wini linna ulitsaid käis, ühhel suisel hommikul, üks pealt nähhes arwata lahhe- ehk kolmeteistkümnne aastane Tirol- ma pois. Kõrge laia ärega liibbar peas, ja weike waat rihmaga selgas; ta rided ollid jubba kullunud ja näitsid narmaid ja auka, ja jallad ollid hopis paljad. Siiski nähti temmal rõmus meel ollema, ja selge healega hüdis ta: „Ostke tinti, ostke tinti! alw on ta ja hea must.“ — Agga fegi ei küskinud kaupa nähha egga osta ja pois läts ifta eddasi. Ulitsa nurgal istus naene ja müüs appelsini. Pois jäi seisma, wöttis ühhe appelsini kätte ja küsis: „Mis semaksab?“ Naene ütles hinda, ja pois panni appelsini karmest taggasi ja ütles: „Selle rahhaga ellan minna enam kui ühhe päwa.“ „Noh sinno sugguse terjaja poisil olles ka õun hea küll ollema, mis sa appelsini hinda küsid,“ ütles naene. „Tõesti küll,“ ütles pois, „õun on hea küll ja leib

weel parrem. Agga seal maal, kust ma tullen, ei olle appelsin ka kallim kui siin õun; agga minna ei tarwita neid lumbagid. Agga paljas terjaja ei olle ma ka mitte, minna müün tinti, kas ostate ehk ka?“ „Ei minnul olle tarwis,“ ütles naene pahha melega, „wõi sinna ei terja, nisuggused surelised ollete teie Tirol- mehhed keif wöttate ühhegi tihja asja õkale, kedda fegi ei tarwita, ja hul- gute sellega möda maad ilma ümber.“ — Poisi näggo läts nende sõnnade peale tõksifets ja kur- waks, ta läts eddasi ja hakkas laulma: — „Minna ollen Tirol- ma poisike, kaugele, kaugele jäi minno mägginne isja-maa!“ — Se olli üks pitt ja halle luggo, mis ta laulis, wiis ja salmid ollid küll pudulised, et igga mees wois arro sada, et need ta omma wälja arwatud ollid, ja se olli temma omma ello luggo, mis ta laulis. Siiski olli temma selge lapselik heäl ja se süddamelik laulo wiis armas kuulda. Ta laulis, et temma isja mölder olnud mitmest põlwest ja Kaljo- nurga westi peal; mis rõmus põlli temmal olnud lahhe lehma ja mitme kitse karjas käies. Siis surnud ta emma ärra ja keif nende lojused sanud otsa; pitne pannud westi põllema ja ka ellomaea põllenud ärra. Ja wimaks tulli se halle lahkuminne isjast, kui isja läinud sullase kohta otsima, ja temma tinti müüma. Siis hüdis ta ja jälle wahhest tugge- waste: „Tinti ostke, tinti ostke.“ Ja laulis siis